

✓
Среща-разговор с ХРИСТО ЛАЛЕВ, преподавател на Димов
по гимнастика в Първа мъжка гимназия

Занимавал се дълги години с редакторска работа. Издавал от 1930 г. в течение на 11 г. вестник, наречен първоначално "Трезво дете", а след третата годишнина преименуван "Ручей". Излезли повече от 3500 бр.

Бил известен още като противоалкохолен деец. Положил многогодишен доброволен труд за отрезвяване на хората. В резултат на това участвувал през 1930 г. на международен конгрес за борба против алкохола в Стокхолм. Там имало извънредно силно въздържателно движение. Шведската международна организация на Добрите храмовници, една от най-силните техни въздържателни организации, и днес имала претенции, че ръководи международното въздържателно движение. В нейните редове можел да участвува само изпитан трезвеник. Членовете и се степенували в зависимост от своите задължения към организацията. Най-долна степен имат тези, които поемат задължение за лично въздържание. Втора степен имат тези, които се грижат за трезвеност в семейството и заобикалящата ги среда. Трета степен са тези, които се ангажират да работят за трезвеността на своя народ. Четвърта степен се дава на тези, които работят в международен мащаб. Тя се присвоява на международния конгрес. Всички членове на международната ложа получават парола. С нея отделният член удостоверява принадлежността си към ложата. Хр. Лалев бил удостоен с членство в тази ложа. Като се върнал от конгреса, той се заел с издаването на въздържателен вестник. У тях по това време живеел Вл. Русалиев. Той му бих хазяин. По това време Русалиев бил коректор на вестник в една библиотека и имал нахумяло име. Лалев искал да използва това и го привлякал в редакторионната колегия. Недостатъкът на Русалиев бил този, че не бил трезвеник, продължавал да пие, въпреки че името му се печатало във вестника. Хората почнали да се смеят и се наложило той да бъде отстранен. По същата причина по-късно взел за редактор д-р Захари Захариев. Той бил много културен човек, оригинален, имал интересен стил, но починал преждевременно.

Най-интересното в моята работа беше това, че до обед работя в училището, а до 12 ч. вечерта работя върху вестника. Защото административната работа отнемаше много време. Бях сам, без какъвто и да е сътрудник.

За експедирането на вестника при мене са идвали много хора между които и Камен Зидаров. Тогава той беше в немилост пред редакторите и аз правех всичко възможно да прокарам работите му.